

Кари и Доли тичаха и скачаха по поляната и пожелаваха лека нощ на всяка звездичка поотделно. А те бяха толкова много! Накрая Кари и Доли се умориха. Доли тръгна към къщичката си, а Кари – към обора.

– Мамо, нощта е толкова красива и топла! Нека спим навън! – помоли Кари.

– Добре – съгласи се майка ѝ. – И аз обичам да спя под звездите.

Кари и майка ѝ излязоха от обора, настанаха се на мекичката трева и казаха лека нощ на звездите и луната. Всички във фермата вече сладко спяха – и старата котка, и децата на фермера, и чучулигите, и дори Доли, която трябваше да пази фермата. Шшшт! Всички спят и сънуват. А звездичките бягат над съня им.

